

Govern de les Illes Balears

Conselleria d'Administracions Públiques
Junta Consultiva
de Contractació Administrativa

Exp. Junta Consultiva: RES 2/2011

Resolució del recurs especial en matèria de contractació

Exp. d'origen: contracte d'obres relatives al Complex Balear de Recerca, Desenvolupament Tecnològic i Innovació que s'ha d'ubicar en el Parc Bit
CONTR 2010/610

Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats

Recurrent: SACYR, SAU

Acord de la Comissió Permanent de la Junta Consultiva de Contractació de 30 de novembre de 2011 pel qual es resol el recurs interposat per l'empresa SACYR, SAU, contra la Resolució del conseller d'Economia i Hisenda sobre la quantia i la forma de pagament, per part del contractista, de la taxa per llicències urbanístiques i de l'Impost sobre construccions, instal·lacions i obres corresponents al contracte d'obres relatives al Complex Balear de Recerca, Desenvolupament Tecnològic i Innovació que s'ha d'ubicar en el Parc Bit

Fets

1. El 15 de març de 2010, el conseller d'Economia i Hisenda va aprovar l'expedient de contractació, els plecs de clàusules administratives particulars i de prescripcions tècniques i l'obertura del procediment d'adjudicació del contracte d'obres relatives al Complex Balear de Recerca, Desenvolupament Tecnològic i Innovació que s'ha d'ubicar en el Parc Bit, per procediment obert. Els anuncis de licitació es varen publicar en el *Diari Oficial de la Unió Europea* de 10 d'abril, en el *Butlletí Oficial de l'Estat* de 19 d'abril i en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears* de 24 d'abril de 2010.
2. El 22 de juny de 2010, el conseller d'Economia i Hisenda va adjudicar provisionalment el contracte a l'empresa SACYR, SAU.
3. El 12 de juliol de 2010, el conseller d'Economia i Hisenda va dictar la Resolució d'adjudicació definitiva del contracte a favor d'aquesta mateixa empresa.
4. El 27 de juliol de 2010, el conseller d'Economia i Hisenda i el representant de l'empresa SACYR, SAU varen signar el contracte.

5. El 29 de juliol de 2010, el secretari general de la Conselleria d'Economia i Hisenda va demanar a l'Ajuntament de Palma que, en relació amb la taxa per les llicències urbanístiques i l'Impost sobre construccions, instal·lacions i obres que havia abonat, respectivament, els dies 3 de febrer i 1 de juny de 2010, l'Ajuntament efectués una nova liquidació d'acord amb la base imposable que resultava del preu d'adjudicació del contracte, que era inferior a l'import que s'havia pres en consideració en el moment de la liquidació, i que, si n'era el cas, l'Ajuntament procedís a la devolució dels ingressos indeguts.
6. El 7 de gener de 2011, el cap del Departament Tributari de l'Ajuntament de Palma va contestar la sol·licitud del secretari general de la Conselleria d'Economia i Hisenda i va indicar que les autoliquidacions que s'havien practicat eren correctes i que, per tant, no s'havien de rectificar, sens perjudici que, en relació amb l'Impost sobre construccions, instal·lacions i obres, una vegada finalitzada l'obra, s'haurà de practicar la liquidació definitiva i es podrà, si s'escau, obtenir el reintegrament d'una part de l'import satisfet.
7. El 6 de juny de 2011, el conseller d'Economia i Hisenda va adoptar una Resolució sobre la quantia i la forma de pagament, per part del contractista, de la taxa per llicències urbanístiques i de l'Impost sobre construccions, instal·lacions i obres corresponents al contracte d'obres relatives al Complex Balear de Recerca, Desenvolupament Tecnològic i Innovació que s'ha d'ubicar en el Parc Bit.

En aquesta Resolució es feia un resum de les certificacions d'obra de les quals s'havia anat descomptant l'import corresponent a aquests tributs i es calculava l'import pendent de descomptar, és a dir, la diferència entre l'import total dels tributs i les quantitats ja descomptades de les certificacions per aquests conceptes. En concret, aquesta Resolució indicava que, de l'import total que s'havia d'abonar, 820.115,16 euros, en quedava pendent l'abonament de 368.743,78 euros i que aquest import es descomptaria de la primera certificació d'obra que presentés el contractista.

Aquesta resolució es va notificar per fax al contractista el 16 de juny de 2011.

8. El 15 de juliol de 2011, el representant de l'empresa SACYR, SAU, va interposar, en l'oficina de Correus, adreçat a la Conselleria d'Economia i Hisenda, un recurs de reposició contra aquesta Resolució.

9. El 22 de juliol de 2011, la secretària general de la Vicepresidència Econòmica, de Promoció Empresarial i d'Ocupació, va trametre el recurs a la Secretaria General de la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats, atès que aquesta havia assumit la tramitació de l'expedient de contractació de referència, d'acord amb el Decret 12/2011, de 18 de juny, del president de les Illes Balears, pel qual s'estableixen les competències i l'estructura orgànica bàsica de les conselleries de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.
10. El 29 d'agost de 2011, la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats va trametre aquest recurs a la Junta Consultiva de Contractació Administrativa.

Fonaments de dret

1. L'article 110.2 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, estableix que:

L'error en la qualificació del recurs per part del recurrent no és obstacle per a la seva tramitació, sempre que se'n dedueixi el caràcter veritable.

En aquest cas queda clar que el recurs interposat és el recurs especial en matèria de contractació. S'ha de dir que la qualificació errònia del recurs com a recurs de reposició ha estat induïda per la mateixa Administració, que així ho havia indicat en el peu de recurs de la Resolució impugnada.

L'acte objecte de recurs és la Resolució de 6 de juny de 2011 sobre la quantia i la forma de pagament, per part del contractista, de la taxa per llicències urbanístiques i de l'Impost sobre construccions, instal·lacions i obres corresponents al contracte d'obres relatives al Complex Balear de Recerca, Desenvolupament Tecnològic i Innovació que s'ha d'ubicar en el Parc Bit.

Atès que es tracta d'un acte no susceptible del recurs especial en matèria de contractació que preveia l'article 37 de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic (en endavant, LCSP), en la redacció anterior a l'entrada en vigor de la Llei 34/2010, de 5 d'agost, i vigent en el moment en què es va adjudicar definitivament el contracte, s'hi pot interposar el recurs administratiu que sigui procedent. Aquest recurs, a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, és el recurs especial en matèria de contractació que preveu l'article 66 de la Llei 3/2003, de 26 de març, de règim jurídic de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, i l'ha de resoldre la Junta Consultiva de Contractació Administrativa.

La competència per resoldre aquest recurs correspon a la Comissió Permanent de la Junta Consultiva de Contractació Administrativa de les Illes Balears, d'acord amb el Decret 20/1997, de 7 de febrer, pel qual es crea aquesta Junta Consultiva, i amb el seu Reglament d'organització i funcionament, aprovat mitjançant l'Acord del Consell de Govern de 10 d'octubre de 1997.

2. El recurs es fonamenta en la discrepància sobre l'import de l'autoliquidació de la taxa per llicències urbanístiques (en concret, la llicència d'obres) i de l'Impost sobre construccions, instal·lacions i obres (en endavant, ICIO), que havia abonat l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears a l'Ajuntament de Palma amb anterioritat a l'adjudicació del contracte d'obres relatives al Complex Balear de Recerca, Desenvolupament Tecnològic i Innovació que s'ha d'ubicar en el Parc Bit.

Per tant, no és objecte de recurs la liquidació de la taxa per la llicència d'obertura d'establiments, atès que la quota d'aquesta taxa no està vinculada al pressupost de l'obra.

La discrepància rau en el fet que la recurrent considera que la base imposable sobre la qual s'han de liquidar ambdós tributs hauria de ser el preu que figura en el contracte, és a dir, el preu d'adjudicació del contracte, que ascendeix a 7.993.074,22 euros, del qual posteriorment en dedueix alguns conceptes, i no l'import corresponent al pressupost d'execució material de l'obra, 12.387.713,71 euros, que és el que ha pres la Conselleria com a base imposable.

A més, la recurrent manifesta que la Comunitat Autònoma ha demanat a l'Ajuntament de Palma que fes una nova liquidació d'aquests tributs, i que aquest fet posa de manifest que la Comunitat Autònoma considerava que les liquidacions eren incorrectes, per la qual cosa la recurrent entén que no ha d'assumir el sobrecost que suposa una liquidació calculada sobre una base imposable d'import superior al que correspon.

Per tot això, sol·licita que es calculin una altra vegada els imports que han de repercutir en l'empresa en concepte de taxa per llicències urbanístiques i de l'ICIO i que s'autoritzi expressament l'empresa per sol·licitar a l'Ajuntament de Palma la devolució dels ingressos indegudament abonats per aquests conceptes.

Tal com indica expressament la recurrent en l'escrit de recurs, no discuteix l'obligatorietat de fer-se càrrec del pagament dels tributs, sinó que únicament

manifesta la seva disconformitat amb l'import al qual ha de fer front per abonar-los.

Per analitzar el fons del recurs és necessari analitzar les normes que regulen aquests tributs. En concret, el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març (en endavant, TRLHL) i les ordenances fiscals de l'Ajuntament de Palma.

2. Analitzem en primer lloc la regulació de la taxa per llicències urbanístiques.

L'article 20.4 del TRLHL disposa que les entitats locals poden establir taxes per qualsevol supòsit de prestació de serveis o de realització d'activitats administratives de competència local, i en particular, entre d'altres, per l'atorgament de les llicències urbanístiques exigides per la legislació del sòl i d'ordenació urbana.

En l'àmbit de la comunitat autònoma de les Illes Balears, la Llei 10/1990, de 23 d'octubre, de disciplina urbanística, indica que qualssevol obres de construcció d'edificacions i instal·lacions de nova planta estan sotmeses a llicència prèvia. En aquest mateix sentit es pronuncia l'article 39 de les normes urbanístiques del text refós del Pla General d'Ordenació Urbana de Palma, que, sota l'epígraf "Actes subjectes a llicència", disposa que tot acte d'edificació requereix la llicència municipal preceptiva.

L'Ordenança fiscal reguladora de la taxa per llicències urbanístiques de l'Ajuntament de Palma estableix, en l'article 2, que el fet imposable d'aquesta taxa és l'activitat municipal, tècnica i administrativa, tendent a verificar si els actes d'edificació i ús del sòl s'ajusten a la normativa vigent.

La base imposable de la taxa és, de conformitat amb l'article 5 de l'Ordenança, pel que fa a les obres de construcció d'edificacions i instal·lacions de tota classe de nova planta, el cost total previst, en el moment de sol·licitar la llicència, de l'obra o instal·lació.

Quant a la meritació de la taxa, l'apartat 1 de l'article 8 de l'Ordenança fiscal disposa que:

Es merita la taxa i apareix l'obligació de contribuir quan s'inicia l'activitat municipal que en constitueix el fet imposable. Amb aquests efectes, s'entén que l'activitat s'inicia el dia de la presentació de l'oportuna

comunicació prèvia, declaració responsable o sol·licitud de llicència urbanística, si el subjecte la formula expressament.

L'article 9 de l'Ordenança regula les normes de gestió de la taxa i estableix que les persones interessades en l'obtenció d'una llicència han de presentar a l'Ajuntament una sol·licitud, en la qual s'ha de fer constar tota la informació necessària per a l'aplicació exacta de la taxa, i que el procediment d'ingrés és el d'autoliquidació.

De la regulació d'aquesta taxa es dedueix clarament que la taxa que s'havia d'abonar per dur a terme les obres relatives al Complex Balear de Recerca, Desenvolupament Tecnològic i Innovació en el Parc Bit, s'havia d'autoliquidar i ingressar en el moment de sol·licitar la llicència d'obres prenent com a referència el cost total previst en aquell moment, que era l'import corresponent al pressupost d'execució material de l'obra, és a dir, 12.387.713,71 euros, que era el que s'havia previst en l'expedient de contractació d'aquestes obres. Així ho va fer la Conselleria d'Economia i Hisenda.

Cal recordar que la regulació d'aquesta taxa no preveu la possibilitat que es modifiqui posteriorment l'import de la base imposable en el cas que el contracte s'adjudiqui per un import inferior al que es va preveure inicialment. En aquest sentit, la sentència núm. 515/2001, de 4 de maig, del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears, va manifestar que:

[...] el hecho imponible radica en la actividad técnico-administrativa tendente a verificar si el acto edificatorio o de uso del suelo, se ha realizado conforme a las normas urbanísticas, de edificación y de policía previstas en la Ley, y Plan municipal y demás normativa aplicable. El hecho de que se cobre la «actividad administrativa» conlleva que el coste de esta actividad se fije conforme al presupuesto examinado y no conforme a la porcentual baja efectuada en la contratación posterior ya que a la Administración Municipal esta variación no le afecta porque la actividad por la que se cobra, ya se ha verificado. En esto se diferencia del ICIO en que expresamente la Ley admite la posibilidad de corregir al alza o a la baja la base imponible según el coste final de la obra ya que lo que se sujeta es el enriquecimiento derivado de la obra y lógicamente si éste se incrementa o disminuye conforme a lo inicialmente previsto, opera la corrección prevista en el art. 104 de la LHL.

Pero es que además, en el art. 5.a)1 de la Ordenanza Fiscal reguladora de la Tasa del Ayuntamiento de Palma, previene expresamente que la base imponible lo es «El coste total previsto, en el momento de solicitar la licencia, de la obra o instalación». La expresión de que debe atenderse al coste previsto al tiempo de solicitar la licencia, excluye la posibilidad de

que la base imponible de la tasa se altere si posteriormente se contrata la obra por mayor o menor valor. Lógicamente, siempre que no exista modificación de proyecto.

3. L'Impost sobre construccions, instal·lacions i obres es regula en els articles 100 a 103 del TRLHL, que en preveu els elements essencials.

El fet imposable està constituït per la realització, dins el terme municipal, de qualsevol construcció, instal·lació o obra per a la qual s'exigeixi obtenir la llicència d'obres o urbanística corresponent, s'hagi obtingut o no la llicència, sempre que l'expedició d'aquesta correspongui a l'ajuntament de la imposició.

La base imposable de l'impost està constituïda pel cost real i efectiu de la construcció, instal·lació o obra, i s'entén per això, a aquest efecte, el cost d'execució material de l'obra. No formen part de la base imposable l'impost sobre el valor afegit i altres impostos anàlegs propis de règims especials, les taxes, els preus públics i les altres prestacions patrimonials de caràcter públic local relacionades, si s'escau, amb la construcció, instal·lació o obra, ni tampoc els honoraris de professionals, el benefici empresarial del contractista ni qualsevol altre concepte que no integri, estrictament, el cost d'execució material.

L'impost es merita en el moment d'iniciar-se la construcció, instal·lació o obra, encara que no se n'hagi obtingut la llicència corresponent.

Quant a la gestió de l'impost, l'article 103.1 del TRLHL disposa que:

Quan es concedeixi la llicència preceptiva o quan, no havent-se sol·licitat, concedit o denegat encara la llicència preceptiva, s'iniciï la construcció, instal·lació o obra, s'ha de practicar una liquidació provisional a compte, i la base imposable s'ha de determinar:

- a) En funció del pressupost presentat pels interessats, sempre que l'hagi visat el col·legi oficial corresponent quan això constitueixi un requisit preceptiu.
- b) Quan l'ordenança fiscal ho prevegi, en funció dels índexs o mòduls que s'hi estableixin a aquest efecte.

Una vegada finalitzada la construcció, instal·lació o obra, i tenint-ne en compte el cost real i efectiu, l'ajuntament, mitjançant l'oportuna comprovació administrativa, ha de modificar, si s'escau, la base imposable a què es refereix l'apartat anterior practicant la liquidació definitiva corresponent, i exigint del subjecte passiu o reintegrant-li, si s'escau, la quantitat que correspongui.

L'Ordenança fiscal reguladora de l'Impost sobre construccions, instal·lacions i obres de l'Ajuntament de Palma regula el fet imposable, la base imposable i el moment de la meritació de l'impost en termes molt similars als del TRLHL.

Quant a la gestió de l'impost, l'article 6 de l'Ordenança preveu que s'exigeixi en règim d'autoliquidació, i que l'autoliquidació i l'ingrés de la quota de l'impost s'han de fer quan s'iniciï la construcció, la instal·lació o l'obra. No obstant això, l'Ordenança disposa que la quota de l'impost s'ha d'abonar dins el termini de tres mesos a comptar des de l'acord de concessió o atorgament de la llicència d'obres o urbanística encara que no s'iniciï efectivament la construcció.

Quant a la base imposable, els apartats 2 i 3 de l'article 6 de l'Ordenança disposen el següent:

2. La base imposable quedarà determinada en funció del pressupost presentat pels interessats, sempre que aquest hagi estat visat pel col·legi professional corresponent. Altrament, la base imposable serà determinada pels tècnics municipals, d'acord amb el cost estimat del projecte o obres que s'hagin de realitzar.

3. A la vista de les construccions, instal·lacions o obres realitzades efectivament, l'Ajuntament en comprovarà el cost real i, com a resultat de la comprovació, podrà modificar la base imposable a què es refereix l'apartat anterior, practicarà la liquidació definitiva i exigirà del subjecte passiu la quantitat que pertorqui, o la hi reintegrarà, si escau.

Per tant, la normativa reguladora de l'ICIO preveu, a diferència de la normativa que regula la taxa per llicències urbanístiques, la possibilitat que hi hagi una primera liquidació de caràcter provisional, i una liquidació definitiva, que es podrà fer una vegada finalitzada la construcció, la instal·lació o l'obra, tenint en compte el cost real i efectiu.

De la regulació de l'impost es dedueix clarament que la quota que s'havia d'abonar per executar el contracte d'obres a què es refereix el recurs, s'havia d'autoliquidar i ingressar, com a màxim, en el termini de tres mesos a comptar des de l'atorgament de la llicència d'obres, que havia tingut lloc el 18 de març de 2010. Per tant, la Conselleria d'Economia i Hisenda va autoliquidar l'impost en termini, en concret, el 31 de maig de 2010, considerant com a base imposable l'import corresponent al pressupost d'execució material de l'obra, és a dir, 12.387.713,71 euros, que era el que s'havia previst en l'expedient de contractació d'aquestes obres que estava en tramitació.

S'ha de dir que, atesa la normativa tributària analitzada fins ara, l'actuació i l'autoliquidació de l'impost per part de la Conselleria semblen ajustades a dret. El fet que amb posterioritat a l'autoliquidació de l'impost s'adjudiqués el contracte per un import inferior al pressupost de licitació no invalida aquesta conclusió ni impedeix que, una vegada finalitzada l'obra, l'Ajuntament en comprovi el cost real i, si escau, practiqui una liquidació definitiva i reintegri al subjecte passiu la quantitat que pertorqui.

4. El pagament de la taxa per les llicències urbanístiques i de l'ICIO pot correspondre, segons el cas, al subjecte passiu contribuent o bé al substitut del contribuent, que es defineixen, pel que fa a la taxa per les llicències urbanístiques, en l'article 23 del TRLHL i l'article 3 de l'Ordenança municipal, i, pel que fa a l'ICIO, en l'article 101 del TRLHL i l'article 3 de l'Ordenança municipal de forma similar.

Aquestes normes estableixen que tenen la condició de substituïts del contribuent d'ambdós tributs, respectivament, els constructors i els contractistes de les obres, i les persones que sol·licitin les llicències o executin les construccions, les instal·lacions o les obres.

El Tribunal Suprem s'ha pronunciat en nombroses ocasions sobre el fet que les taxes són exigibles als contractistes d'obres, fins i tot quan es meritin i exigeixin abans de l'inici de les obres projectades. Ha estat així en les sentències de 10 de maig de 1985, de 10 de desembre de 1985, de 28 d'octubre de 1987, de 31 de maig de 1994 o de 2 de febrer de 1998.

De fet, el Decret 3410/1975, de 25 de novembre, pel qual s'aprovà el Reglament general de contractació de l'Estat, ja derogat, es pronunciava sobre la inclusió en el pressupost d'execució del contracte de les càrregues fiscals i les taxes de l'Administració legalment establertes que incideixen sobre el cost de les obres.

Actualment, el Reglament general de la Llei de contractes de les administracions públiques, aprovat pel Reial decret 1098/2001, de 12 d'octubre, es pronuncia sobre aquesta qüestió pràcticament en els mateixos termes. Així, l'article 131, sota l'epígraf "Pressupost d'execució material i pressupost base de licitació", que té caràcter bàsic, defineix ambdós conceptes i inclou, en el pressupost de licitació, entre d'altres partides, les càrregues fiscals i les taxes de l'Administració legalment establertes. Per tant, en el contracte d'obres el pressupost de licitació

inclou el cost de les despeses generals en què incorr el contractista, entre les quals figuren els tributs.

5. El Plec de clàusules administratives particulars que regeixen el contracte d'obres relatives al Complex Balear de Recerca, Desenvolupament Tecnològic i Innovació que s'ha d'ubicar en el Parc Bit estableix, en la clàusula 29.2, el següent:

Tanto en las ofertas presentadas por los interesados, como en los presupuestos de adjudicación se entienden comprendidos todas las tasas e impuestos, directos e indirectos, y arbitrios municipales que graven la ejecución del contrato, que correrán por cuenta del contratista, salvo el IVA que deba ser repercutido y soportado por la Administración, que se indicará como partida independiente.

Se consideran también incluidos en la proposición del adjudicatario y en el precio del contrato todos los gastos que resultaren necesarios para la ejecución del contrato.

Cuando el objeto del contrato incluya la redacción del proyecto, también se entienden comprendidos los derechos de visados del proyecto.

Aquesta obligació es recull també en el contracte, la clàusula 11 del qual concreta l'import d'aquestes obligacions en els termes següents:

De acuerdo con lo establecido en la cláusula 29.2 del Pliego de Cláusulas Administrativas Particulares, correrán por cuenta del contratista todas las tasas e impuestos municipales que graven la ejecución del contrato. La Comunidad Autónoma (CAIB) ha abonado al Ayuntamiento de Palma por estos conceptos un total de 820.115,16 €, correspondientes a la tasa de solicitud de licencia de obra mayor, la tasa de licencia de actividades permanentes y al impuesto sobre construcciones, instalaciones y obras (ICO). Este importe será deducido al contratista de los pagos correspondientes a la primera certificación de obra, o a las que sean necesarias hasta completar el importe abonado por la CAIB.

Així doncs, el contractista tenia coneixement de la seva obligació d'assumir el pagament dels tributs que gravessin l'execució del contracte, sense que en cap moment hagi expressat cap oposició al Plec ni al contingut del contracte, en el qual s'indica la manera com l'òrgan de contractació ha de deduir al contractista l'import corresponent als tributs satisfets.

Per tant, atès que de conformitat amb l'article 193 de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic, els contractes s'han de complir d'acord amb les seves clàusules, les parts queden vinculades al contingut contractual, entre el qual figura la clàusula 11 esmentada, que determina la quantitat exacta que ha d'assumir el contractista en concepte de la taxa per les

llicències urbanístiques i l'ICIO i la manera en què es farà la deducció dels imports, tot això sens perjudici que, un cop finalitzada l'obra, l'Ajuntament de Palma pugui efectuar la liquidació definitiva que pertoqui.

A aquesta conclusió no obsta el fet que el secretari general de la Conselleria s'adrecés a l'Ajuntament de Palma perquè es dugués a terme una altra liquidació d'aquests tributs, ni aquesta sol·licitud es pot entendre com un suposat reconeixement d'un error en la liquidació que pogués emparar a la recurrent per no complir el contracte. Com ja hem dit abans, la liquidació d'ambdós tributs és ajustada a dret.

6. Finalment, la recurrent demana, en l'escrit d'interposició del recurs, que se l'autoritzi expressament a iniciar les actuacions oportunes davant l'Ajuntament de Palma per a la devolució d'ingressos indeguts en concepte d'ambdós tributs.

No correspon a aquesta Junta Consultiva pronunciar-se sobre aquesta petició, atès que no consta en la Resolució objecte d'aquest recurs cap pronunciament sobre això. Això no obstant, cal entendre que pot actuar directament, sense autorització, atesa la seva condició de substitut del contribuent. En qualsevol cas, s'haurà d'estar subjecte al que estableix la normativa en matèria tributària.

7. Un cop examinat el contingut del recurs, el Plec de clàusules administratives particulars, el contracte, les liquidacions de la taxa per les llicències urbanístiques i de l'Impost sobre construccions, instal·lacions i obres abonades a l'Ajuntament de Palma, com també la Resolució objecte de recurs, no consta que l'òrgan de contractació hagi actuat de manera arbitrària, ni s'adverteix que el Plec de clàusules administratives o la normativa hagin estat vulnerats en cap aspecte.

En conseqüència, no s'hi aprecia la concurrència de cap vici que pugui determinar la nul·litat de ple dret o l'anul·labilitat de la Resolució objecte del recurs.

Per tot això, dict el següent

Acord

1. Desestimar el recurs interposat pel representant de l'empresa SACYR, SAU, contra la Resolució del conseller d'Economia i Hisenda per la qual es posa de manifest l'import corresponent a les liquidacions de tributs que s'han de deduir

de les certificacions del contracte d'obres relatives al Complex Balear de Recerca, Desenvolupament Tecnològic i Innovació que s'ha d'ubicar en el Parc Bit.

2. Notificar aquest Acord a la persona interessada i al conseller d'Educació, Cultura i Universitats.

Interposició de recursos

Contra aquest Acord —que exhaureix la via administrativa— es pot interposar un recurs contenciós administratiu davant la Sala Contenciosa del Tribunal Superior de Justícia, en el termini de dos mesos comptadors des de l'endemà d'haver-ne rebut la notificació, d'acord amb els articles 10.1 *a* i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.